

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118081760/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

»Du har ringe Ære af dette, Sten.« Sølv
fornam sin egen Røst besynderlig rusten og
dog skarp som et tveægget Sværd. »Jeg er i
din Vold uden Ret. Du kan tage mit Liv
uden Ret. Men du er en Nidding, om du
længer piner mig som hidindtil.

»Haahaa, lille Junker!« lo Sten. »Ved du
virkelig, at du er i min Vold — med Ret eller
Uret — som du vil! Du vilde min Datter
paa Liv og Ære —.«

»Jeg har hverken taget hendes Liv eller
Ære.«

»Nej — nej, bitte Junker. Dertil var du
ikke Mand nok. Men du var fus nok til at
slaa din Overmand, ikke sandt? Og du kommer
ikke fri, før denne Skramme er lægt. Bed nu
du til alle gode Magter, at de hjælper mig lidt
snart og trøster dig saa længe i din Ensomhed.
Al den Tid jeg har stor Lyst til at prøve, hvor
længe det vil vare at spæge en Hanekylling
som dig.«

Dermed blev Sølv ført tilbage til sin
Kælder. Han var afmægtig til at gøre eller
indvende noget. Han trøstede sig med sin
Kilde, der var ham som en uset Hjælper.

Men endnu samme Aften blev der gennem
Gluggen kastet Brød og Kød og en gammel